ಪದ್ಯ – ೯

– ಜಂಬಣ್ಣ ಅಮರಚಿಂತ

ನಿನ್ನ ನುಡಿಯ ಜೇನಿನಲಿ ಎದೆಯ ಒಲುಮೆಯ ಸಿರಿಯಲಿ ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಅನುರಾಗದಿ ನೀಡಿ ಜೋಗುಳ ಹಾಡುವೆ ಲಾಲಿಯಲಿ

ಮನೆಯ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲಿ
ಗುಟುಕಿಟ್ಟು ನಭಕೆ ಹಾರಲು ಕಲಿಸಿ

ತಪ್ಪು–ನೆಪ್ಪುಗಳ ಮರೆತು ಕರುಣೆಯಲಿ

ಊಟೆಯಂದದಿ ನೆಗೆನೆಗೆದು ಬರುವೆ ಅರಸಿ ॥೨॥

ಮಹಾತ್ಮನಿರಲಿ ಮಂಕನಿರಲಿ ಜಗದೊಡೆಯನಾಗಲೆಂದು ಹರಸುವ ಮಾತೆ ಗುರಿ ಮರೆತ ಬಾಳಿಗೆ ನೀ ದಿಕ್ಸೂಚಿ ನೀ ಬರಿ ಅಮ್ಮಳಲ್ಲ, ನಡೆದಾಡುವ ದೇವತೆ ॥೩॥

